

בס"ד

ערב יום כיפור תשפ"ו

אליך, ללב שלך!

זה לא מכתב למנהלי העמותות.... וגם לא התרמה.

סליחה!

כל יהודי אוהב לעשות טוב, כל יהודי אוהב לעשות חסד.
שגרת היום יום, עומס החיים, העיסוקים שלנו שואבים את כל הכוח והזמן.

עדיין, תשאל כל יהודי מה היית רוצה לעשות בזמנך הפנוי?
בדרך כלל התשובה תהיה להשפיע ולעזור לשני.
זה היופי של היהודים, השאיפה לתת מעצמך לשני.

יש מי שעושה את זה יומם ולילה בשליחותך.
מנהלי העמותות אנשי החסד, רבני קהילות, ראשי כוללים, ראשי ישיבות גבאי בתי
כנסת, וכל אלו שמקריבים את החיים שלהם עבור הגדלת תורה וחסד בעולם.
לראות אנשים שמוכנים לוותר על נוחות אישית למען אחרים, להשקיע ימים
ולילות, שעות לא שעות, טיסות בכל העולם- כדי לתמוך ביתומים ואלמנות, לשלם
מלגות בזמן, לתמוך במשפחות, לשמח ילדים חולים ועוד.

אנשים אלה דואגים שבעוד בית יהיה שמחת חג, להציל משפחה נוספת, לעשות טוב בעולם.
זה דורש מאותם צדיקים הקרבה של החיים של עצמם, כוחות נפש אדירים, שליחות
עצומה והכל למען הזולת.

רגע, גם לנו יש תפקיד בסיפור.
היחס וההתייחסות שאנחנו נותנים להם, עד כמה הוא חשוב?
אני לא מדבר כרגע האם לתרום וכמה לתרום,
אלא ההתייחסות שאנחנו נותנים להם, על התחושה וההרגשה.
תפקידנו להביע הערכה וכבוד על העשייה שלהם.
ולשדר להם: **אתם מצילים את העולם.**

לפעמים איננו שמים לב כמה אנו נשענים על העשייה והשליחות שלהם.
זה מתחיל מהבית כנסת, מוסדות לימוד, מסגרות שונות וארגוני החסד
שרובינו נעזרים בפעילות שלהם באופן כזה או אחר.

תפתחו את העיניים ותראו את עולם החסד היפה של עם ישראל.
עולם התורה והחסד נמצא בפריחה אדירה, בהיקפים שלא היו מעולם.

חלק מהאתגר הגדול של מנהלי העמותות, זה לא רק התרמות, לא הפעילות, לא המשפחה ולא הזמן, **אלא החשש מהתגובות של התורמים.**
 זה מאתגר ולא קל להתרים כסף.
 תחשוב שאתה צריך כרגע להתרים, מה ההרגשה שלך? כך גם למנהלי העמותות לפני כל לחיצה על הכפתור הירוק, משהו זו שם בלב, והם מתגברים למען השליחות שלהם.
 הרב מפונוביז' זצ"ל היה אומר: כשהוא דופק בדלת אצל תורם, **התפילה שלו - שלא יפתחו.**

בואו נאיר להם פנים, נעודד את העשייה שלהם, נגיד להם מילה טובה, נעשה להם הרגשה טובה, כשבאים להתרים וגם בסתם יום של חול.

זה בשבילנו, זה במקומנו.

נכון, אולי יש לנו טענות כאלו ואחרות שאולי הם מרוויחים כסף, יש להם כבוד, זה לא מספיק לשם שמים וכד'... שימו את זה בצד. תתעלמו מהרגשות האלה ותפרגנו להם.
 אם הם היו מנתבים את הכוחות שלהם לפרנסתם בעולם התעסוקה היו בוודאי מצליחים יותר, ולא! הם בחרו לעשות עם זה פעילות של תורה וחסד.

עם יד על הלב, לאחר אלפי פגישות אישיות עם מנהלים, אני יכול להעיד ש-99% מהעמותות פועלות מתוך חזון שליחות, וצורך אמיתי.

רגע לפני יום כיפור נתבונן סביבנו, אלו אנשי חסד יקרים יש בעולם, וניתן להם את המילה הטובה שתגביר את התורה והחסד בעולם.

גמר חתימה טובה,
 בהערכה מרובה,
 מוטי ויטמן

מוטי ויטמן
 מנטורינג לעוצמה אישית ועסקית